

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/109/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1014200828
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Valašíková PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1014200828.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašíkovej PhD., a členov senátu JUDr. Renáty Janákovéj a JUDr. Vlastimila Pavlikovského v právnej veci žalobkyne: C.. G. L., ul. E., XXX XX Topoľčany proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, sídlo na Námestí slobody 12, 810 05 Bratislava 15 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 5092/2013 zo dňa 19.08.2013 takto:

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozhodnutie Právneho odboru Centra právnej pomoci zo dňa 19.08.2013 sp. zn. 5092/2013, evid. č. 37109/2013 v spojení s rozhodnutím č. 5092/2013, R.z. 23270/2013 zo dňa 29.05.2013 zrušuje podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi 70,- Eur titulom náhrady súdneho poplatku do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

I.

Žalobkyňa sa žalobou doručenou pôvodne Krajskému súdu v Nitre dňa 29.10.2013, postúpenou tunajšiemu súdu dňa 16.05.2014, domáhala preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia Právneho odboru Centra právnej pomoci zo dňa 19.08.2013 sp. zn. 5092/2013, evid. č. 37109/2013 v spojení s rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 29.05.2013, sp. zn. 5092/2013, R.z. 23270/2013. V žalobe uviedla, že prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo dňa 29.05.2013 rozhodol, že v konaní pred súdom vo veci o neplatnosť kúpnej zmluvy a o náhradu škody vo výške XX.XXX,XX Eur účastníka A. L. priznal žalobkyňi trovy zastúpenia vo výške X.XXX,XX Eur, ktoré uhradí do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Na základe žalobkyňou podaného odvolania zo dňa 18.06.2013 proti vyššie uvedenému rozhodnutiu druhostupňový správny orgán vydal dňa 19.08.2013 rozhodnutie, ktorým zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že žalobkyňi priznal trovy právneho zastúpenia vo výške X.XXX,XX Eur a vo zvyšnej časti prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Uznesením Okresného súdu v Topoľčanoch č.k. 7C 75/2006-34 zo dňa 15.05.2007 bola žalobkyňa ustanovená za zástupcu navrhovateľovi A. L. v konaní o náhradu škody vo výške XX.XXX,XX Eur proti G. H..

Uznesením Okresného súdu Topoľčany č.k. 5C 18/2004-329 zo dňa 18.05.2007 bola žalobkyňa ustanovená za právnu zástupkyňu navrhovateľovi A. L. v konaní o neplatnosť kúpnej zmluvy proti G. H..

Uznesením 7C 75/2006-38 zo dňa 08.08.2007 Okresný súd Topoľčany spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 7C 75/2006 a 5C 18/2004, ktoré ďalej boli na Okresnom súde v Topoľčanoch vedené pod sp. zn. 7C 75/2006.

Rozsudkom Okresného súdu v Topoľčanoch č.k. 7C 75/2006 zo dňa 30.04.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2009 súd okrem rozhodnutia vo veci samej a o trovách štátu rozhodol aj o trovách konania tak, že o nich bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci. Proti rozsudku podala žalovaná odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom 25Co 67/2009 zo dňa 28.10.2009 tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2009.

Na tomto skutkovom základe žalobkyňa podala žalovanému žiadosť o priznanie náhrady trov konania, kde trovy vyčíslila sumou X.XXX,XX Eur a to vrátane trov dovolacieho konania.

Žalovaný rozhodnutím č. 953/2010, číslo záznamu 2875/2012 zo dňa 03.09.2012 priznal žalobkyni trovy zastúpenia za zastupovanie účastníka konania A. L. vo výške X.XXX,XX Eur. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie v ktorom žiadala o priznanie trov vo výške X.XXX,XX Eur. Odvolací orgán (Právny odbor) rozhodnutím č. 953/2010, ev. č. 3493/2012 zo dňa 25.10.2012 odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na nové prejednanie a rozhodnutie.

Rozhodnutím sp. zn. 1015/2010, ev.č. 3660/2012 z 13.11.2012 žalovaný vyzval žalobkyňu na odstránenie nedostatkov podania. Následne rozhodnutím sp. zn. 5092/2013, R.z. 23270/2013 z 29.05.2013 žalovaný priznal žalobkyni trovy právneho zastúpenia vo výške X.XXX,XX Eur. Voči tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie dňa 18.06.2013 v ktorom ustálila svoj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške X.XXX,XX Eur.

Druhostupňovým rozhodnutím Právny odbor ako odvolací útvar žalovaného rozhodnutím sp. zn. 5092/2013, ev.č. 37109/2013 z 19.08.2013 zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, že priznal žalobkyni trovy zastúpenia vo výške X.XXX,XX Eur a napadnuté rozhodnutie vo zvyšnej časti potvrdil.

Žalobkyňa má za to, že žalovaný správny orgán vec po právnej stránke posúdil nesprávne. Podľa stanoviska Slovenskej advokátskej komory, o ktorý sa žalobkyňa v tejto žalobe opiera, žalovaný mal priznať odmenu podľa druhej hlavy druhej časti Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. platnej v čase vykonania jednotlivých úkonov právnej služby, t.j. počítať odmenu tak, ako by ju počítal súd, ak by o trovách zastúpenia rozhodoval. Všetky úkony v zastupovaných veciach pred Okresným súdom v Topoľčanoch a pred Krajským súdom v Nitre boli vykonané v dobe od 15.05.2007 do 17.12.2009, t.j. v režime podľa § 149 ods. 2 O.s.p. účinnom v znení do 31.12.2009, kedy o ustanovení zástupcu účastníkovi konania a priznaní trov konania takto ustanovenému zástupcovi rozhodovali súdy. V zmysle vyššie uvedeného podľa právneho názoru žalobkyne za skutočnosť rozhodnú pre posúdenie dôvodnosti žaloby treba považovať deň právoplatnosti rozhodnutia vo veci, teda 17.12.2009.

Nezákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí vidí žalobkyňa v nesprávnom právnom posúdení veci, čím žalobkyňa bola ukrátená na svojom práve na zaplatenie odmeny za právne zastúpenie v právnych veciach, ku ktorým ju ustanovil príslušný súd v konaní ukončenom dňa 17.12.2009, teda podľa predpisov platných do 31.12.2009. Na základe vyššie uvedeného žalobkyňa žiada, aby súd preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

II.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe, ktoré súdu doručil dňa 22.01.2014 uviedol, že dňa 27.12.2010 bola centru doručená žiadosť o priznanie náhrady trov konania vo výške X.XXX,XX Eur. Žiadosť bola dňa 29.12.2010 postúpená právnomu orgánu centra ako orgánu príslušnému na rozhodovanie o trovách právneho zastúpenia. Centrum rozhodnutím zo dňa 03.09.2012 sp. zn. 953/2010, ev. č. 2875/2012, priznalo žalobkyni trovy v celkovej výške X.XXX,XX eur. Centrum pri výpočte odmeny za právne zastupovanie postupovalo podľa § 14a a nasl. vyhlášky v znení účinnom ku dňu uskutočnenia prvého úkonu právnej služby v danej veci, s ohľadom na základné zásady hmotného

práva. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa včas odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací útvar tak, že rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Dňa 03.11.2012 centrum prerušilo konanie o trovách právneho zastúpenia na dobu neurčitú a žalobkyňu vyzvalo na odstránenie nedostatkov. Žalobkyňa doplnila návrh na priznanie náhrady trov právneho zastúpenia. Dňa 29.05.2013 centrum rozhodnutím sp. zn. 5092/2013, ev.č. 23270/13 priznalo žalobkyňi trovy právneho zastúpenia vo výške X.XXX,XX Eur. Centrum rozhodovalo podľa tretej hlavy druhej časti § 14a a nasl. vyhlášky účinnej ku dňu vykonania prvého úkonu právnej služby v danej veci, teda vyhlášky účinnej do 31.05.2009, nakoľko prvý úkon bol vykonaný v roku 2007. Voči tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa včas odvolanie, ktoré bolo centru doručené a predložené odvolaciemu orgánu dňa 20.06.2013. O odvolaní rozhodol odvolací útvar tak, že napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobkyňi priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške X.XXX,XX Eur, z dôvodu, že prvostupňový orgán nesprávne posúdil vynaložené cestovné náklady a náhradu za stratu času.

Žalovaný vo vyjadrení v žalobe ďalej uvádza, že právna úprava platná a účinná do 31.12.2009 dôsledne rozlišovala prípady ustanovenia advokáta súdom a určenie advokáta centrom. Podľa právnej úpravy účinnej do 31.12.2009 existovala tzv. „dvojkoľajnosť“ aj v procese priznávania trov právneho zastúpenia účastníka konania alebo oprávnenej osoby. Ak bol advokát za právneho zástupcu účastníka konania ustanovený rozhodnutím súdu a súd o odmene advokáta rozhodoval do 31.12.2009, tento pri stanovení výšky odmeny advokáta postupoval podľa § 149 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2009.

Zákonom č. 495/2009 Z. z. došlo okrem iného k novelizácii ustanovenia § 149 ods. 2 O.s.p., teda ustanovenia, podľa ktorého súd pred účinnosťou tohto zákona postupoval pri odmeňovaní súdom ustanovených advokátov, čím zákonodarca s účinnosťou od 01.01.2010 v zásade vylúčil dvojkoľajnosť v mechanizme odmeňovania advokátov z prostriedkov štátu. Novelizáciou teda nedošlo len k zmene orgánu, ktorý je oprávnený a povinný rozhodovať u uplatnených nárokoch na trovy právneho zastúpenia ustanovených alebo určených advokátov, ale aj mechanizmu rozhodovania o uplatnených nárokoch a vyplácania priznaných trov právneho zastúpenia.

S ohľadom na absenciu intertemporálnych ustanovení v procesnej právnej úprave upravujúcej postup pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia hradených z prostriedkov štátu v znení účinnom od 01.01.2010, ktoré by určovali režim odmeňovania súdom ustanovených advokátov pred 01.01.2010, je podľa žalovaného nutné vychádzať zo základných zásad procesného práva, a to, že sa aplikuje procesnoprávna norma platná a účinná v čase rozhodovania.

S ohľadom na vyššie uvedené „súdy stratili“ právomoc rozhodovať o náhrade trov právneho zastúpenia hradených z prostriedkov štátu dňom 01.01.2010. Od tohto dátumu je o náhrade trov právneho zastúpenia hradených z prostriedkov štátu oprávnené rozhodovať centrum bez ohľadu na to, či advokát bol ustanovený pred 01.01.2010 alebo po dni nadobudnutia účinnosti zákona č. 495/2009 Z. z.

Žalovaný uvádza, že nesúhlasí s právnym názorom žalobkyne, že centrum malo vychádzať z právnych predpisov, ktoré boli platné v čase, keď bola žalobkyňa ustanovená ako advokát za právneho zástupcu.

Postup Centra pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia upravuje najmä zákon č. 327/2005 Z. z. podľa ktorého sa na konanie subsidiárne použije zákon o správnom konaní. Konanie o náhrade trov právneho zastúpenia nie je pokračovaním súdneho konania, ale samostatným správnym konaním pred správnym orgánom, ktorým je Centrum právnej pomoci. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 24S 1/2013.

Centrum postupovalo podľa ustanovení platných a účinných v čase rozhodovania, teda podľa ustanovení zákona č. 327/2005 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2012.

Podľa názoru žalovaného je nepochybné, že odmena a náhrady trov právneho zastúpenia sa advokátovi priznávajú podľa ustanovení vyhlášky platných a účinných v čase vykonávania úkonu právnej služby. Rovnako postupovalo aj centrum, keď žalobkyňi priznalo odmenu vo výške podľa ustanovenia § 14a a nasl. vyhlášky v znení účinnom ku dňu vykonania prvého úkonu. K pravej retroaktívite hmotnoprávnych noriem resp. retroaktívnemu pôsobeniu právnych noriem hmotnoprávnej povahy v takomto prípade podľa názoru žalovaného nedochádza.

Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave žalobu zamietol a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

III.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný (§ 246 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie a konštatoval, že žaloba je dôvodná.

Podľa ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb, alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, teda najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách citovaného ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia.

Úlohou súdu v prejednávanej veci bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného zo dňa 19.08.2013 sp. zn. 5092/2013, ev. č. 37109/2013, ktorým právny orgán ako príslušný odvolací útvar podľa ustanovenia § 58 ods. 2 zákona o správnom konaní zmenil rozhodnutie Centra právnej pomoci zo dňa 29.05.2013 sp. zn. 5092/2013, ev. č. 23270/2013 o priznaní trov zastúpenie žalobkyni za zastupovanie účastníka konania A. L. v konaní pred súdom vo veci o neplatnosť kúpnej zmluvy a náhradu škody vo výške XX.XXX,XX Eur tak, že centrum priznalo trovy zastúpenia vo výške X.XXX,XX Eur a napadnuté rozhodnutie vo zvyšnej časti potvrdil.

Z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že uznesením Okresného súdu v Topoľčanoch zo dňa 28.05.2007 sp. zn. 5C 18/2004 a uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 15.05.2007, sp. zn. 7C 75/2006 bola pre konania vedené na tom súde ustanovená žalobkyňa. Poskytovanie právnych služieb advokátkou sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 7C 75/2006, ktorým bol návrh zamietnutý v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co 67/2009, ktorý rozhodnutie Okresného súdu v Topoľčanoch potvrdil. O trovách konania bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 7C 75/2006 zo dňa 10.11.2010, ktorým sa odporcovi náhrada trov konania nepriznala. Dňa 09.01.2010 bolo podané vo veci dovolanie, ktoré Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 3Cdo 56/2010 odmietol.

Dňa 27.12.2010 bola centru doručená žiadosť o priznanie náhrady trov konania vo výške X.XXX,XX Eur.

Centrum rozhodnutím zo dňa 03.09.2012 priznalo žalobkyni trovy právneho zastúpenia v celkovej výške X.XXX,XX Eur. Proti tomuto rozhodnutiu žalobkyňa podala odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté odvolacím útvarom tak, že rozhodnutie bolo zrušené a vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie z dôvodu, že prvostupňový orgán nedostatočne skúmal vykonanie a preukázanie všetkých úkonov právnej služby.

Z obsahu administratívneho spisu súd ďalej zistil, že dňa 13.11.2012 centrum prerušilo konanie o trovách právneho zastúpenia a vyzvalo advokátku na odstránenie nedostatkov spočívajúcich vo vyúčtovaní trov právneho zastúpenia a to predložením fotokópie dokladov preukazujúcich vykonanie úkonu právnej služby dňa 15.08.2007 a 19.06.2007 (porada s klientom), zo dňa 12.05.2009 (odvolanie) a 28.10.2009 (konanie pred súdom). Dňa 23.04.2013 advokátka (žalobkyňa) do spisu doložila požadované doklady. Následne dňa 29.05.2013 centrum rozhodnutím sp. zn. 5092/13 jej priznalo trovy právneho zastúpenia vo výške X.XXX,XX Eur. Voči tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného zo dňa 19.08.2013 č. 5092/2013.

IV.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 2 v znení zákona č. 495/2009 Z. z., ak bol účastníkovi súdom ustanovený zástupca alebo ak ide o zastupovanie na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci, pri náhrade trov konania sa postupuje podľa osobitného predpisu, pričom v poznámke 15 je uvedený odkaz na § 15 zákona č. 327/2005 Z. z. a § 14a vyhlášky č. 665/2004 Z. z.

Uvedené ustanovenia § 14a až § 14e vyhlášky sú obsahom tretej hlavy tejto vyhlášky o paušálnej odmene advokátov za zastupovanie osoby v materiálnej núdzi vyplácanej Centrom právnej pomoci. Podľa ustanovenia § 15 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. (v znení platnom a účinnom od 01.01.2010) Centrum rozhodnutím podľa osobitného predpisu (Zákon č. 71/1967 Z. z. o správnom konaní) prizná advokátovi náhradu trov konania po skončení zastupovania na základe jeho vyčíslenia podľa osobitného predpisu (§ 14a až § 14f vyhlášky č. 655/2004 Z. z.). To neplatí v rozsahu v ktorom súd priznal náhradu trov konania podľa odseku 1, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa môže centrum priznať advokátovi čiastočnú alebo úplnú náhradu trov právneho zastúpenia bez ohľadu na to, či súd tomuto advokátovi priznal náhradu trov konania podľa odseku 1.

Podľa § 15 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z. v znení platnom a účinnom od 01.01.2012, ak oprávnenej osobe nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia advokátovi, prizná centrum za právne zastupovanie (podľa poznámky č. 5a pod čiarou, ide o § 14a a 14b vyhlášky č. 655/2004 Z. z.) podľa ustanovení osobitného predpisu (podľa poznámky č. 16 pod čiarou, ide o zákon č. 71/1961 Zb.). To neplatí ak advokát právo na náhradu trov konania neuplatnil riadne a včas v konaní pred súdom; v takom prípade advokátovi právo na priznanie odmeny centrom nevznikne.

Podľa tretej hlavy druhej časti vyhlášky č. 655/2004 Z. z. označenej ako „paušálna odmena advokáta za zastupovanie osoby v materiálnej núdzi vyplácaná Centrom právnej pomoci“ § 14a ods. 2 písm. a) odmena vo veciach upravených občianskym zákonníkom je 200,- Eur. Podľa § 14a ods. 3 citovanej vyhlášky rovnaká odmena ako v odseku 2 patrí advokátovi za zastupovanie v odvolacom konaní a dovolacom konaní.

Podľa § 25 zákona č. 327/2005 Z. z. (prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 01.01.2010) na konania o nároku na poskytnutie právnej pomoci začaté pred 01.01.2010 a právoplatné neukončené do 31.12.2009 sa použijú ustanovenia účinné od 01.01.2010.

Žalobkyňa v žalobe namietala nezákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ktoré podľa nej spočívalo v tom, že o jej odmene nemal rozhodovať žalovaný, ale Okresný súd v Topoľčanoch, ktorý ju ustanovil za právneho zástupcu v konaní o neplatnosť kúpnej zmluvy a náhradu škody A. L.. S touto námietkou žalobkyne sa súd nestotožnil. S poukazom na § 15 ods. 2 zák. č. 327/2005 Z.z. je oprávneným subjektom rozhodovať o uplatnených trovách právneho zastúpenia len Centrum právnej pomoci.

Podľa žalovaného citované ustanovenie bolo platné a účinné aj v dobe rozhodovania o uplatnenom nároku žalobkyne na náhradu trov právneho zastúpenia, pričom sa jedná o ustanovenie, ktoré Centru právnej pomoci dáva, resp. súdu odoberá právomoc rozhodovať o trovách právneho zastúpenia ustanovených a určených advokátov, pričom Centrum má postupovať podľa osobitného predpisu - postupom podľa § 15 zákona č. 327/2005 Z. z., pričom výška odmeny sa určuje podľa § 14 a nasl. vyhlášky. Vzhľadom na neexistenciu prechodných ustanovení v procesnej právnej úprave, týkajúcej sa trov právneho zastúpenia v znení účinnom od 01.01.2010, ktoré by určovali režim odmeňovania súdom ustanovených advokátov pred 01.01.2010, správny orgán vychádzal zo zásad procesného práva, t.j. aplikuje sa procesno-právna norma platná a účinná v čase rozhodovania.

Krajský súd v Bratislave konštatoval, že s takýmto právnym názorom žalovaného správneho orgánu nie je možné sa stotožniť.

V preskúmvanej veci je nesporné, že žalobkyňa bola právoplatne ustanovená za právneho zástupcu účastníka konania v dôsledku rozhodnutia Okresného súdu v Topoľčanoch v roku 2007, rovnako je nesporné, že predmetné konanie bolo právoplatne ukončené v roku 2009.

Pôvodný proces ustanovovania advokáta súdom podľa § 30 O.s.p. účastníkovi, u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, nahradila náplň činnosti Centra právnej pomoci, ako štátnej rozpočtovej organizácie v zriaďovateľskej pôsobnosti Ministerstva spravodlivosti SR.

Pokiaľ ide o náhradu trov takto ustanoveného advokáta, k zásadnej zmene došlo s účinnosťou od 01.01.2010, novelizáciou ustanovenia § 149 ods. 2 O.s.p.. Pred uvedeným dátumom by súdom ustanovený advokát podal po skončení zastupovania súdu návrh na priznanie odmeny a náhrady hotových výdavkov, vychádzajúc z počtu realizovaných úkonov a tarifnej hodnoty veci podľa § 9 - § 14 vyhlášky NS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Súd by o tomto návrhu rozhodol a ustanovenému advokátovi by priznal príslušnú výšku odmeny a náhradu hotových výdavkov.

S účinnosťou k 01.01.2010 bolo ust. § 149 ods. 2 O.s.p. zmenené tak, že znelo „Ak bol účastníkovi súdom ustanovený zástupca alebo ak ide o zastupovanie na základe rozhodnutia Centra právnej pomoci, pri náhrade trov konania sa postupuje podľa osobitného predpisu. poznámka č. 15“ Pôvodný odkaz k poznámke č. 15 už pritom neodkazuje na tarifu ako celok, ale iba na jej časť, t.j. na § 14 a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a na § 15 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení neskorších predpisov. Za danej situácie v zmysle nového znenia ustanovenia § 149 ods. 2 O.s.p. sa stal kompetentným rozhodnúť o trovách konania iba orgán podľa osobitného predpisu, ktorým je Centrum právnej pomoci. Túto situáciu si Centrum právnej pomoci vysvetlilo spôsobom, že o odmenách advokátov v zmysle § 14a a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z.z. rozhodlo spôsobom, že priznalo žalobkyňi, bez ohľadu na skutočnosť, že bola ustanovená ešte súdom pred 01.01.2010, iba odmenu vo výške určenej podľa § 14a a nasl. citovanej vyhlášky s odôvodnením, že ust. § 15 ods. 2 zákona mu iný postup neumožňuje, keďže priamo odkazuje v odkaze č. 18a na uvedenú časť tarify.

Tento postup žalovaný zaujal aj napriek tomu, že pri pôvodnom ustanovení advokáta súdom podľa § 30 O.s.p., ako aj v čase vykonania jednotlivých úkonov právnej služby pred 01.01.2010, je nesporné, že ustanovenej advokátke (žalobkyňi) vznikol nárok na odmenu určenú podľa počtu a druhu jednotlivých úkonov právnej služby podľa ust. § 9 - §14 vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

Z ust. § 2 zákona, ktorým Centrum právnej pomoci odôvodňuje svoj postup a aplikáciu § 14a a nasl. vyhlášky, pritom podľa názoru súdu vyplýva, že toto sa vzťahuje iba na odmenu advokáta oprávnenej osoby. V súlade s § 4 ods. 1 písm. f) je oprávnenou osobou fyzická osoba, ktorej bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci právoplatným rozhodnutím Centra právnej pomoci. V iných prípadoch, vrátane ustanovenia advokáta súdom, v zmysle pôvodného znenia § 30, nie je preto podľa názoru súdu daný žiadny právny základ pre reštriktívnu aplikáciu ust. § 15 ods. 2 zákona pre tzv. „krátenie odmien advokátov“.

Advokát ustanovený súdom pred 01.01.2010 mohol v čase ustanovenia a poskytnutia právnych služieb pred týmto dátumom legitímne očakávať, že jeho odmena za zastupovanie bude zodpovedať základným princípom vtedy platnej právnej úpravy aj vzhľadom na vtedajšiu judikatúru súdov.

Podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p., súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Pod nesprávnym právnym posúdením veci sa chápe podradenie skutkového stavu pod právnu normu, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, ktoré zo zisteného skutkového stavu vyplývajú. Sú to prípady, kedy žalovaný správny orgán použije nesprávnu právnu normu alebo síce aplikuje správnu právnu normu, resp. ju nesprávne vyloží. Pod nesprávnym právnym posúdením veci teda rozumieme omyl správneho orgánu, pri aplikácii práva na úplne legálne a dostatočne zistený skutkový stav. Aj nedostatočne zistený skutkový stav môže byť následkom nesprávneho právneho posúdenia veci. Stane

sa tak najmä v prípade, keď správny orgán použije iný predpis než má použiť. V danom prípade došlo k zásadne nesprávnej aplikácii práva, keďže správny orgán použil iný právny predpis než mal použiť.

Podľa názoru súdu, v preskúmvanej veci žalovaný správny orgán nesprávne aplikoval ust. § 15 ods. 2 zákona, keďže v danej veci bolo nesporne zistené, že žalobkyňa bola určená ako advokátka ex offio podľa ust. § 30 O.s.p.. Podľa názoru súdu, patrí jej odmena za zastupovanie, určená podľa ust. § 10 v spojení s § 14 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., a to až do obdobia 01.01.2010. Po tomto období, resp. po novelizácii ust. § 149 ods. 2 O.s.p. môže Centrum právnej pomoci aplikovať ust. § 14a a nasl. vyhlášky.

Nesprávne právne posúdenie v danej veci bolo v tomto prípade dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko toto malo rozhodujúci vplyv na vadnosť rozhodnutia správneho orgánu v predmetnej veci.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania, spočívajúcu v

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom od 01.05.2011).

Súd rozhodol o žalobe žalobkyne bez pojednávania, rozsudkom, v súlade s ust. § 250f ods. 1 O.s.p., keď účastníci konania boli riadne vyzvaní podľa ust. § 250f ods. 2 O.s.p. na vyjadrenie sa k prejednávaniu veci bez nariadenia pojednávania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave, písomne, dvojmo.

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a/ O.s.p.);

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.